

ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α

ΘΕΜΑ Α

- A1. α) Σωστό
β) Λάθος
γ) Σωστό
δ) Λάθος
ε) Λάθος

A2. β

A3. γ

ΟΜΑΔΑ Β

Το Α.Ε.Π. ως δείκτης οικονομικής ευημερίας και οι αδυναμίες του

Το Α.Ε.Π. είναι ένα μέγεθος που μας πληροφορεί για την οικονομική ευημερία μιας χώρας. Το κατά κεφαλήν πραγματικό Α.Ε.Π. μετρά το βιοτικό επίπεδο της χώρας. Όμως, παρά τη σπουδαιότητα και χρησιμότητά του το Α.Ε.Π. παρουσιάζει ατέλειες και αδυναμίες, οι οποίες οφείλονται σε πολλές αιτίες. Οι σπουδαιότερες είναι:

α) Το Α.Ε.Π. δεν περιλαμβάνει την αξία της παραγωγής που αφορά στην ιδιοκατανάλωση, γιατί αυτή δε γίνεται αντικείμενο αγοραπωλησίας. Για παράδειγμα, το φαγητό που μαγειρεύει μια νοικοκυρά στο σπίτι δε διαφέρει καθόλου από το φαγητό ενός εστιατορίου. Και όμως, η προστιθέμενη αξία, με το μαγείρεμα που γίνεται στο σπίτι, δεν υπολογίζεται στο Α.Ε.Π.

β) Το Α.Ε.Π. είναι ποσοτικός και όχι ποιοτικός δείκτης. Η βελτίωση της ποιότητας, όταν δεν εκφράζεται στην τιμή, δεν καταγράφεται στο Α.Ε.Π.. Η ποιότητα, όμως, είναι εξίσου σημαντικός παράγοντας με την ποσότητα. Είναι σημαντικό επίσης να

αναφερθεί ότι η ποιότητα ζωής, που προέρχεται, για παράδειγμα, από την καθαρή ατμόσφαιρα, είναι ουσιώδης παράγοντας για την υγεία και την πιθανή διάρκεια της ζωής, δεν περιλαμβάνεται όμως, δυστυχώς στους υπολογισμούς του Α.Ε.Π.

γ) Το Α.Ε.Π. αγνοεί τη σύνθεση και την κατανομή της παραγωγής. Το Α.Ε.Π. εκφράζει το μέγεθος παραγωγής αλλά όχι και τη σύνθεση, δηλαδή το είδος των αγαθών και υπηρεσιών που παράγονται. Η ευημερία όμως μιας οικονομίας σίγουρα επηρεάζεται, αν, για παράδειγμα, το ποσοστό παραγωγής που αντιπροσωπεύει πολεμικά αγαθά μεταβληθεί εις βάρος της σχέσης με τα καταναλωτικά αγαθά. Ένας άλλος παράγοντας που επηρεάζει την οικονομική ευημερία των πολιτών, αλλά δε εκφράζεται στο Α.Ε.Π., είναι η κατανομή της παραγωγής (εισοδήματος) ανάμεσα στα μέλη μιας οικονομίας. Η κατανομή αυτή όμως, αν βελτιώνεται ή χειροτερεύει, επηρεάζει θετικά ή αρνητικά αντίστοιχα τη ζωή των πολιτών. Όσο πιο ισομερής είναι η κατανομή του Α.Ε.Π. τόσο πιο ψηλό θεωρείται το βιοτικό επίπεδο μιας χώρας, γιατί μικραίνει το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών.

δ) Το Α.Ε.Π. δεν συμπεριλαμβάνει την αξία των αγαθών και υπηρεσιών της παραοικονομίας. Παραοικονομία είναι το μέρος της οικονομικής δραστηριότητας το οποίο αποκρύπτουν οι πολίτες από το κράτος, είτε επειδή θέλουν να αποφύγουν τη φορολόγησή της είτε επειδή είναι παράνομη, όπως; λαθρεμπόριο, ναρκωτικά κ.τ.λ. Όλες αυτές οι οικονομικές δραστηριότητες δεν καταγράφονται στο Α.Ε.Π. Στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί ότι οι ατέλειες αυτές του Α.Ε.Π. κάνουν προβληματική και τη σύγκριση του βιοτικού επιπέδου μεταξύ διαφόρων κρατών. Το μέγεθος της παραοικονομίας, για παράδειγμα, διαφέρει από χώρα σε χώρα, άρα και οι συγκρίσεις είναι προβληματικές.

ΟΜΑΔΑ ΤΡΙΤΗ

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Για $X_A=0$, $\Psi_A=160$ (από εκφώνηση)

$$A \rightarrow B: KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} = \frac{160 - 120}{80 - 0} = 0,5$$

$$B \rightarrow \Gamma: KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Rightarrow 1 = \frac{120 - 80}{X_\Gamma - 80} \Rightarrow X_\Gamma = 120$$

$$\Gamma \rightarrow \Delta: KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Rightarrow 2 = \frac{80 - \Psi_\Delta}{140 - 120} \Rightarrow \Psi_\Delta = 40$$

$$\Delta \rightarrow E: KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} = \frac{40 - 0}{150 - 140} = 4$$

Άρα ο πίνακας συμπληρωμένος, είναι:

Συνδυασμοί Ποσοτήτων	Αγαθό Χ	Αγαθό Ψ	Κόστος Ευκαιρίας αγαθού Χ (KE_X)
A	0	160	
			0,5
B	80	120	
			1
Γ	120	80	
			2
Δ	140	40	
			4
E	150	0	

Γ2. α)

Συνδυασμοί	Αγαθό Χ	Αγαθό Ψ	KE_X
A	0	160	
A'	40	$\Psi_{A'} =$	1/2
B	80	120	

Αφού το $KE_X (A \rightarrow B) = \frac{1}{2}$ τόσο θα είναι και το $KE_X (A \rightarrow A')$. Οπότε

$$(A \rightarrow A'): KE_X = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \Rightarrow \frac{1}{2} = \frac{160 - \Psi_{A'}}{40 - 0} \Rightarrow \boxed{\Psi_{A'} = 140}$$

• Ο συνδυασμός παραγωγής $X=40$, $\Psi=150$ είναι ανέφικτος αφού η οικονομία για δεδομένη ποσότητα $X=40$ παράγει μέγιστη ποσότητα $\Psi_{A'}=140$. ($\Psi_{A'} < \Psi=150$)

Ο συνδυασμός βρίσκεται εκτός της Κ.Π.Δ. της οικονομίας γεγονός που σημαίνει ότι οι παραγωγικοί συντελεστές που διαθέτει η οικονομία δεν επαρκούν για την παραγωγή του με την δεδομένη τεχνολογία.

• Για να τον παράγει η οικονομία θα πρέπει ή να βελτιωθεί η τεχνολογία παραγωγής ή να αυξηθούν οι ποσότητες των παραγωγικών συντελεστών ή και τα δυο μαζί.

β)

Συνδυασμοί	Αγαθό Χ	Αγαθό Ψ	ΚΕ _Χ
Γ	120	80	2
Γ'	130	$\Psi_{\Gamma'}$	
Δ	140	40	

Αφού το $KE_X (\Gamma \rightarrow \Delta)=2$, τόσο θα είναι και το $KE_X (\Gamma \rightarrow \Gamma')$. Οπότε:

$$(\Gamma \rightarrow \Gamma'): KE_X = \frac{\Delta \Psi}{\Delta X} \Rightarrow 2 = \frac{80 - \Psi_{\Gamma'}}{130 - 120} \Rightarrow \boxed{\Psi_{\Gamma'} = 60}$$

Ο συνδυασμός παραγωγής $X=130$, $\Psi=50$ είναι εφικτός, διότι η οικονομία για δεδομένη ποσότητα $X=130$ παράγει μέγιστη ποσότητα $\Psi_{\Gamma'}=60$. ($\Psi_{\Gamma'} > \Psi=50$)

Ο συνδυασμός βρίσκεται εντός της Κ.Π.Δ. της οικονομίας.

Η οικονομία δεν αξιοποιεί πλήρως και αποδοτικό τις παραγωγικές της δυνατότητες.

Ορισμένοι ή όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές της οικονομίας υποαπασχολούνται.

Γ3. Οι 50 τελευταίες μονάδες του αγαθού Ψ που παράγει η οικονομία είναι από $\Psi=110$ μέχρι $\Psi=160$ ($160-50=110$)

Συνδυασμοί	Αγαθό Χ	Αγαθό Ψ	ΚΕ _χ
A	0	160	1/2 ΠΑΡΑΓΩΓΗ
ΘΥΣΙΑ			
B	80	120	
B'	X _{B'}	110	1
Γ	120	80	

Αφού το ΚΕ_χ(B→Γ)=1, τόσο θα είναι και το ΚΕ_χ(B→B')=1. Οπότε:

$$(B \rightarrow B'): KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} \Rightarrow 1 = \frac{120 - 110}{X_{B'} - 80} \Rightarrow X_{B'} = 90$$

Άρα η οικονομία για την παραγωγή των τελευταίων 50 μονάδων Ψ θα θυσιάσει 90 μονάδες Χ: 90-0=90.

Γ4. Αφού βελτιώθηκε η τεχνολογία παραγωγής του αγαθού Ψ, οι νέες ποσότητες του αγαθού Ψ που θα παράγει η οικονομία είναι:

$$\Psi_{A'} = 160 + \frac{50}{100} \cdot 160 \Rightarrow \Psi_{A'} = 240$$

$$\Psi_{B'} = 120 + \frac{50}{100} \cdot 100 \Rightarrow \Psi_{B'} = 180$$

$$\Psi_{\Gamma'} = 80 + \frac{50}{100} \cdot 80 \Rightarrow \Psi_{\Gamma'} = 120$$

$$\Psi_{\Delta'} = 40 + \frac{50}{100} \cdot 40 \Rightarrow \Psi_{\Delta'} = 60$$

$$\Psi_{E'} = 0 + \frac{50}{100} \cdot 0 \Rightarrow \Psi_{E'} = 0$$

$$A' \rightarrow B': KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} = \frac{240 - 180}{80 - 0} = 0,75$$

$$B' \rightarrow \Gamma': KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} = \frac{180 - 120}{120 - 80} = 1,5$$

$$\Gamma' \rightarrow \Delta': KE_X = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} = \frac{120 - 60}{140 - 120} = 3$$

$$\Delta' \rightarrow E': KE_x = \frac{\Delta\Psi}{\Delta X} = \frac{60 - 0}{150 - 140} = 4$$

Το KE_x αυξάνεται σε σχέση με το αρχικό.

Οπότε ο νέος πίνακας παραγωγικών δυνατοτήτων θα είναι ο παρακάτω:

Συνδυασμοί ποσοτήτων	Αγαθό Χ	Αγαθό Ψ	KE_x
A'	0	240	0,75
B'	80	180	1,5
Γ'	120	120	3
Δ'	140	60	4
Ε'	150	0	

ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Δ1. Στο σημείο ισορροπίας ισχύει: $Q_s = Q_D$

$$30 + P_0 = \frac{400}{P_0} \Rightarrow 30P_0 + P_0^2 = 400 \Rightarrow$$

$$P_0^2 + 30P_0 - 400 = 0$$

$$\Delta = (30)^2 - 4(1) \cdot (-400) = 2500$$

$$P_1 = \frac{-30 + 50}{2} = 10$$

$$P_2 = \frac{-30 - 50}{2} = -40 \text{ (απορρίπτεται)}$$

Οπότε $P_0 = 10$

$$\text{Για } P_0 = 10 \rightarrow Q_0 = 30 + 10 \Rightarrow Q_0 = 40$$

Άρα Σημείο Ισορροπίας: $Q_0 = 40$, $P_0 = 10$.

Δ2. α) Με την επιβολή P_K εμφανίζεται πλεόνασμα οπότε:

$$Q_{SK} - Q_{DK} = 30 \Rightarrow 30 + P_K - \frac{400}{P_K} = 30 \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \frac{30P_K + P_K^2}{P_K} - \frac{400}{P_K} = 30 \Rightarrow P_K^2 + 30P_K - 400 = 30P_K \Rightarrow$$

$$\Rightarrow P_K^2 = 400 \quad P_K > 0 \Rightarrow P_K = 20$$

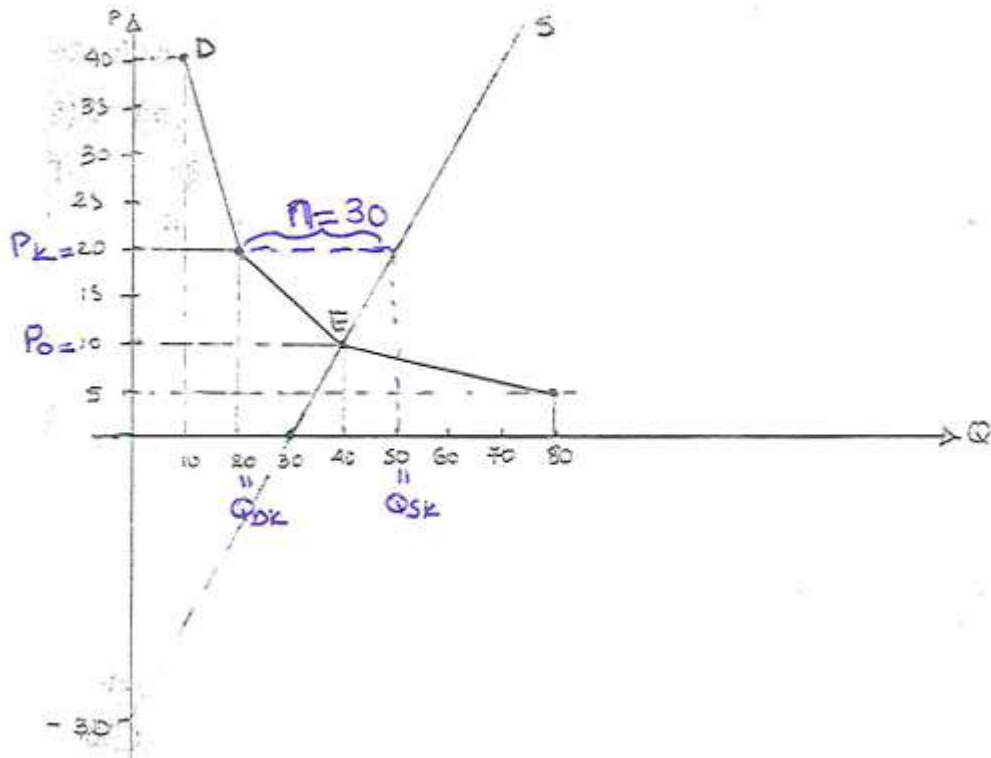
Άρα η κατώτατη τιμή που επέβαλλε το κράτος είναι $P_K=20$

β) $Q_S=30+P$

- Για $P = 0 \rightarrow Q_S = 30 + 0 \Rightarrow Q_S = 30$
- Για $Q_S = 0 \rightarrow 0 = 30 + P \Rightarrow P = -30$

$$Q_D = \frac{400}{P}$$

- Για $P = 5, Q_D = \frac{400}{5} = 80$
- Για $P = 10, Q_D = \frac{400}{10} = 40$
- Για $P = 20, Q_D = \frac{400}{20} = 20$
- Για $P = 40, Q_D = \frac{400}{40} = 10$

Δ3. α) Κρατική Επιβάρυνση = $P_K \cdot \text{πλεονάσμα} \Rightarrow$ Κρατική Επιβάρυνση = $20 \cdot 30 = 600$ χ.μ.

β) Έσοδα κράτους από πώληση πλεονάσματος = $15 \cdot 30 = 450$ χ.μ.

Τελική Επιβάρυνση Κράτους = Έσοδα από πώληση πλεονάσματος - Δαπάνη για αγορά πλεονάσματος = $450 - 600 = 150$ χ.μ.

Το κράτος θα επιβαρυνθεί με 150 χ.μ.

Δ4. Σ.Δ (στο Σ.Ι) = $P_0 \cdot Q_0 = 10 \cdot 40 = 400$ χ.μ.

Για $P_K = 20$: οι καταναλωτές ζητούν:

$$Q_{DK} = \frac{400}{20} \Rightarrow Q_{DK} = 20$$

Σ.Δ (στην P_K) = $P_K \cdot Q_{DK} = 20 \cdot 20 = 400$ χ.μ.

$$\Delta(\Sigma\Delta) = \Sigma\Delta_{(PK)} - \Sigma\Delta_{(SI)} = 400 - 400 = 0$$

Αφού η συνάρτηση ζήτησης είναι Ισοσκελής Υπερβολή η Συνολική Δαπάνη των καταναλωτών για το αγαθό παραμένει σταθερή, ανεξάρτητα από την μεταβολή της

τιμής του. Επίσης γνωρίζουμε ότι στην ισοσκελές υπερβολή η $|E_{\text{Dτόξου}}|=1$ άρα $|\% \Delta QD| = |\% \Delta P|$ γι' αυτό και η ΣΔ των καταναλωτών παραμένει σταθερή.

ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΕ Η ΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΩΝ ΤΩΝ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

«ΟΜΟΚΕΝΤΡΟ» ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

www.floropoulos.gr

ΛΙΑΒΑΡΗΣ Α. – ΦΛΩΡΟΠΟΥΛΟΥ Ε.